

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้สังคมไทยปัจจุบันที่กำลังพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในหลายๆด้าน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของสถาบันครอบครัว ที่เปลี่ยนจากครอบครัวขยาย (Extended Family) ที่มีคนอยู่รวมกันหลายๆรุ่นในบ้านหลังเดียวกันซึ่งมีขนาดใหญ่มาเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) ที่มีแค่พ่อแม่และลูกซึ่งครอบครัวในลักษณะเช่นนี้เริ่มที่จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับภาวะทางเศรษฐกิจที่บีบคั้นผลักดันให้ครอบครัวต้องมีภาระหน้าที่มากกว่าแต่ก่อน ทำให้เวลาของสมาชิกในครอบครัวมีน้อยลงและเมื่อมีเวลาน้อยลงความสัมพันธ์ในครอบครัวก็ย่อมไม่แน่นแฟ้น การอบรมเลี้ยงดูลูก การคอยดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน การหล่อหลอมพฤติกรรมของลูกๆ รวมไปถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีก็ลดบทบาทลงด้วย สิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กๆซึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัวขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดที่คอยให้คำปรึกษา (วรรณวิมล สุรินทร์คักดี, 2544) และถ้าลูกๆอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เชื่อมต่อหรือพัฒนาจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ต้องเผชิญกับปัญหาและความเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้านที่แตกต่างจากวัยเด็ก ดังนั้นการพัฒนาการในด้านต่างๆของวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางเพศ

โดยทั่วไปวัยรุ่นนับจากการเริ่มมีวุฒิภาวะทางเพศสามารถที่จะมีบุตรได้ โดยช่วงอายุของวัยรุ่นนั้นกำหนดเริ่มตั้งแต่ อายุ 10-22 ปี (Blak, 1995 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547) ผลจากการเจริญเติบโตทางร่างกายและการพัฒนาตามวัยนั้นทำให้วัยรุ่นสนใจในตัวเองมากขึ้น ชอบหาประสบการณ์ใหม่ๆและเริ่มออกห่างจากครอบครัว จะให้ความสำคัญและคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และเพื่อนจะมีอิทธิพลมากในกลุ่ม ดังนั้นการคบเพื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเมื่อคบเพื่อนประเภทใดมักจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมแบบเดียวกัน ที่ต้องเป็นแบบนี้ก็เพราะต้องการจะเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน (Arnett, 2001 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547) และปัญหาเด็กในวัยนี้มักจะปรึกษาเพื่อนในกลุ่มมากกว่าสมาชิกในครอบครัวของตนเองหรือถ้าร้ายแรงยิ่งกว่านั้นก็มักจะหันไปพึ่งสิ่งเสพติดแทน

ความต้องการของวัยรุ่นนั้นแบ่งออกได้ 5 ด้านซึ่งได้แก่ ความต้องการการได้รับอิสระ ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตัวเอง ความต้องการที่จะได้รับการนับถือจากสังคม ความต้องการในปรัชญา

ชีวิตที่น่าพอใจ และความต้องการทางเพศ (สุชา จันทรเฒ, 2540 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547) ซึ่งความต้องการทางเพศนี้เองที่เป็นปัจจัยส่งเสริมให้วัยรุ่นกระตือรือร้นมีความสนใจในพฤติกรรมทางเพศ ประกอบกับความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง แรงผลักดันทางเพศของธรรมชาติ และสิ่งเร้าทางเพศของสังคม ด้วยเหตุนี้วัยรุ่นจึงเริ่มเสาะแสวงหาความรักจากเพื่อนต่างเพศ แสวงหาความรักจากบุคคลที่ตนพึงพอใจ ซึ่งสิ่งที่ต้องการทางเพศเหล่านั้นมักจะได้รับการกีดกันจากผู้ใหญ่เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดเรื่องเสียหายเพราะในสังคมไทยแต่โบราณนั้นสอนให้ลูกหลานที่เป็นผู้หญิงให้รักษาวงสวन्दัวและอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ไม่ปล่อยให้ผู้ชายกับผู้หญิงได้สนิทสนมกันจนเกินงาม จนกว่าจะถึงเวลาที่เหมาะสมและพร้อม นั่นคือ ประเพณีการแต่งงาน เหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ด่วนได้ใจเร็ว ปล่อยตัวปล่อยใจจนถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศจนเป็นที่ติฉินนินทาของสังคมหรือที่สำนวนไทยได้กล่าวไว้ว่า อย่างซึ้งสูงก่อนห่ม และด้วยเหตุที่โดนกีดกันและถูกห้าม ส่งผลเกิดความกดดันทางธรรมชาติ เนื่องจากในระยะนี้ต่อมต่างๆภายในร่างกายจะทำงานเต็มที่ โดยเฉพาะต่อมเพศที่ผลิตฮอร์โมนออกมาเพื่อควบคุมการเข้าสู่ วุฒิภาวะทางเพศซึ่งจะไปกระตุ้นให้เกิดแรงขับทางเพศให้สูงขึ้น และยังทำให้วัยรุ่นมีความสนใจกับกิจกรรมหรือปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของตัวเองมากขึ้น (Carpenter & Rock, 2000 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547)

ในปัจจุบันวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาจากการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยดังที่เกริ่นไว้ตอนต้น และยังในสังคมเมืองเวลากลางคืน สถานที่ท่องเที่ยวอาทิ เคาท์ คลับ บาร์ หรือคาราโอเกะ คือที่เปิดโอกาสให้วัยรุ่นบางกลุ่มได้เข้าไป มั่วสุม ประกอบกับวัฒนธรรมของตะวันตกที่แพร่เข้าสู่สังคมอย่างรวดเร็ว คนในสังคมจึงมีระบบความคิดที่คล้อยตามอิทธิพล ของวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้น เช่นค่านิยมการแต่งกาย การใช้ยาเสพติด รวมถึงค่านิยมในเรื่องเพศ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงพฤติกรรมต่างๆตามมา กลุ่มวัยรุ่นในเมืองส่วนใหญ่ จะเป็นกลุ่มที่รับเอาวัฒนธรรมของตะวันตกมาใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายที่โชว์ส่วนสัดตามร่างกาย การคบเพื่อนต่างเพศ การเดินจูงมือถือแขน การโอบกอดตามสถานที่สาธารณะรวมถึงการเที่ยวเตร่ตอนกลางคืนกับเพศตรงข้าม ซึ่งพฤติกรรมที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้วัยรุ่นถือว่าไม่ผิด และไม่ใช่ว่าเรื่องที่น่าอายอีกต่อไปที่หญิงสาวไม่จำเป็นต้องเป็นหญิงสาวพรมจรรย์จนถึงวันแต่งงานและยังไปกว่านั้นค่านิยมของวัยรุ่นได้เปลี่ยนไปว่ายิ่งถ้ายังเป็นหญิงพรมจรรย์อยู่ในช่วงที่เป็นวัยรุ่นยิ่งน่าอายกว่า ปัจจัยอีกอย่างคือการเผยแพร่ความรู้ในเรื่องเพศในสื่อต่างๆมักจะนำเสนอในลักษณะของการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าที่จะนำเสนอความรู้ทางวิชาการ

การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยสิ่งกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ อีกทั้งการนำเอาข้ออ้างในด้านสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกันมาเป็นเหตุผลสนับสนุนในการทำให้ตนเองออกจากกรอบวัฒนธรรมประเพณีที่เคยยึดถือกันมา และการที่สังคมปัจจุบันเปิดโอกาสให้วัยรุ่นทั้งหญิงและชายได้ใกล้ชิดกันมากกว่าแต่ก่อนรวมไปถึงความจำเป็นที่ต้องจากบ้าน เช่น การมาเรียนต่างจังหวัด และต้องพักอาศัยที่หอพักหรืออพาทเมนต์ ซึ่งห่างไกลจากสายตาของผู้ปกครอง ทำให้วัยรุ่นนี้มีโอกาสใช้ชีวิตที่อิสระเสรี ดังนั้น โอกาสการที่จะมีเพศสัมพันธ์จึงสูง และในสังคมปัจจุบัน ค่านิยมการอยู่ก่อนแต่งถือว่ามีอิทธิพลต่อแนวความคิดของชายและหญิง เพราะคิดว่าจะใช้เวลาศึกษาและปรับตัวซึ่งกันและกันก่อนที่จะแต่งงานตามประเพณี เมื่อสังคมยอมรับมากขึ้น นั่นก็หมายถึงโอกาสที่ชายและหญิงจะอยู่ด้วยกันก็ต้องมีมากขึ้น ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะปฏิเสธว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติของวัยรุ่นที่เป็น นิสิต นักศึกษา ต่างก็ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา และเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา โดยส่วนใหญ่ก็มักจะจบลงด้วยการทำแท้ง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนั้นทำให้วัยรุ่นมีโอกาสมักจะมีเพศสัมพันธ์จึงง่ายและอาจนำไปสู่เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นได้ ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นนั้น ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาเช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งจากการสำรวจจากโครงการสำรวจสถานการณ์การทำแท้งในประเทศไทยปี พ.ศ. 2542 พบว่าผู้ที่ทำแท้งที่มีสถานภาพเป็นนักศึกษา มีร้อยละ 24.7 และอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.9 (สุวรรณ วรคามิ & นางลักขณ์ บุญไทย, 2542 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547) ซึ่งเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ปัญหาที่จะเกิดตามมาก็คือ ปัญหาการทำแท้ง จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ 1,000 คน จะมีวัยรุ่นที่ทำแท้งอยู่ 16 คน (สันต์ หัตถิชาติ, 2545 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547) และนอกจากนี้เยาวชนยังเห็นด้วยกับการทำแท้งที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและอาชีพ ร้อยละ 50.1 (เรวดี คำประภา, 2537 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2547) จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่นั้น โอกาสที่จะมีปัญหาเรื่องการทำแท้งย่อมเกิดได้สูง ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ การติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น เป็นการนำมาซึ่งปัญหาทั้งทางร่างกายและสังคม ซึ่งในปัจจุบันก็ยังพบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอยู่โดยมีวัยรุ่นบางส่วนที่กำลังศึกษาอยู่กินกับแฟนโดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน (จรรยา เศรษฐบุตร และคณะ, 2541 อ้างถึงใน วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์, 2546) และยังมีแนวโน้มว่าวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น และอายุในการที่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็ลดลงด้วย (วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์, 2546) ในส่วนของจังหวัดขอนแก่นนั้นซึ่งถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและเศรษฐกิจของภาคอีสานพบว่าในกลุ่มตัวอย่างมีคู่วัย 47.7 เริ่มมีคู่วัยเมื่ออายุ 14 – 17 ปี ร้อยละ 83.3 โดยเป็นเพื่อน

นักเรียนหรือนักศึกษา ร้อยละ 93.2 มีการเปลี่ยนคูรักร้อยละ 53.8 มีวิธีการแสดงความรักโดยการจับมือ โอบกอด จูบ และสัมผัส ร้อยละ 48.4 มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13.6 และมีการเปลี่ยนคูร่วมเพศกับผู้อื่นร้อยละ 15.0 ใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักรหรือกับแฟนร้อยละ 18.0 (อนงค์ ชีระพันธ์, 2544)

วัยรุ่นโดยส่วนใหญ่ของสังคมล้วนแต่เป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเป็นความคาดหวังของสังคม เป็นวัยที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังความรู้ ความคิด และพลังแห่งการสร้างสรรค์เพื่อที่จะพัฒนาประเทศชาติ เมื่อยังขาดวุฒิภาวะและความสามารถในการหลายๆด้านพอเกิดปัญหาจะทำให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษา ทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้โดยเฉพาะเพศหญิงต้องสูญเสียอนาคต เช่น การออกจากสถานศึกษา หรือบางครั้งอาจอันตรายถึงขั้นเสียชีวิต และถ้าเกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นวัยรุ่นคืออนาคตของชาติจะทำให้ชาติขาดกำลังในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตอีกด้วย

การวิจัยในครั้งนี้จะมุ่งเน้นถึงการศึกษาแนวความคิด ทศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษาและเพื่อให้เข้าใจถึงทัศนคติของฝ่ายต่างๆทั้งที่ยอมรับและปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์ถึงเหตุผลต่างๆ ที่ใช้ในการอ้างของแต่ละฝ่าย โดยในที่นี้ ผู้วิจัยจะพิจารณาจากมโนทัศน์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษาและมโนทัศน์เรื่องของศีลธรรม การให้เหตุผล การความหมายของการกระทำในแต่ละฝ่าย

ทัศนคติต่างๆที่เกี่ยวกับศีลธรรมและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่น่าสนใจควรที่จะได้ทำการศึกษาเชิงศีลธรรมตามแนวพุทธ และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาแนวความคิดที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อสังคมในปัจจุบันต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาบริบททางสังคม อันเป็นเหตุให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษา (โดยเฉพาะ จังหวัดขอนแก่น) ปัจจุบัน

2.2 เพื่อศึกษาศีลธรรมของพุทธศาสนาเถรวาท

2.3 เพื่อศึกษาวิเคราะห์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษา และการแก้ไขปัญหา

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาศีลธรรมของพุทธศาสนาเถรวาทที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษา โดยแยกการศึกษาวิจัยเป็น 2 ประการ คือ

3.1 เป็นการศึกษาข้อมูลด้านเอกสาร ได้แก่ การศึกษาวิจัยขั้นปฐมภูมิ (Primary Sources) โดยทำการค้นคว้าข้อมูลจาก พระไตรปิฎก และชั้นทุติยภูมิ (Secondary Sources) โดยทำการค้นคว้าข้อมูลจาก หนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ

3.2 เป็นศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสถานที่ คือ การศึกษาสัมภาษณ์นักศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวนทั้งหมด 300 คนจาก 3 สถาบันการศึกษา สถาบันละ 100 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชาย 50 คน นักศึกษาหญิง 50 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษา จากการสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิดและการสัมภาษณ์

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ได้ทราบถึงบริบททางสังคมอันเป็นเหตุให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษา (โดยเฉพาะ จังหวัดขอนแก่น) ปัจจุบัน

4.2 ได้ทราบถึงศีลธรรมของพุทธศาสนาเถรวาท

4.3 ได้ทราบถึงความเหมาะสมและการแก้ไขปัญหา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษา ดังนี้

พรทิพย์ วงเพชรสง่า (2528) ศึกษา การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย : การศึกษาเบื้องต้น ศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 568 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 34.5 ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับปานกลางและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา แนวโน้มเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ แนวโน้มเชิงบวกต่อความรัก ทัศนคติเสรีนิยม ความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดามารดา และการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ สาขาวิชา ภูมิลำเนา สถานที่อยู่อาศัย การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และประสบการณ์ในการเกี่ยวพัน

พะเยาว์ ละกะเต็บ (2538) ศึกษา ตัวแบบสมมติฐานการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 450 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาในกรณีที่อยู่กันผิดวิน เห็นด้วยร้อยละ 5.50 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 89.0 กรณีสนิทสนมกัน เห็นด้วยร้อยละ 13.6 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 77.0 กรณีเป็นคู่รักกัน เห็นด้วยร้อยละ 23.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 64.80 กรณีหมั่นหมายกัน เห็นด้วย

ร้อยละ 34.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 52.2 และพบว่าปัจจัยที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ เพศ ภูมิลาเนา ความเคร่งครัดในพุทธศาสนา แนวโน้มเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศ ทักษะ เสรีนิยม การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของบิดามารดา การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อน สมรสของเพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการเกี่ยวพาน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ อายุ สาขาที่ศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา สถานที่ อยู่อาศัย ความอิสระจากการควบคุมของบิดามารดา และ แนวโน้มเชิงบวกต่อความรัก

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) ศึกษา พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมี เพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.80 อายุต่ำสุดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 8 ปี สูงที่สุดคือ 19 ปี คู่ เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ร้อยละ 59.80 คือเพื่อนหญิง และมีการใช้วิธีการคุมกำเนิดเป็นครั้ง คราว ร้อยละ 55.40 โดยวิธีการคุมกำเนิดที่ใช้มากที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 79.20 และกลุ่มตัวอย่างเคยป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 3.6 และพบว่าปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย ได้แก่ ที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน การไปเที่ยวคลับ บาร์ การดื่มสุราสูบบุหรี่ การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงคนรักและหญิงบริการ

จันทร์แรม ทองศิริ (2539) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัด น่าน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศร้อยละ 13.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 12-19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กับคนรักมากที่สุดร้อยละ 81.7 ร้อยละ 31.7 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน และในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมทางเพศจะมีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับกลุ่ม เพื่อนเท่านั้นโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ ปัจจัยนำ ปัจจัยสนับสนุน และปัจจัยเอื้ออำนวย พบว่า ด้านปัจจัยนำ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28 ยังไม่ มีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ปัจจัยสนับสนุน พบว่า เพื่อนชักนำให้ มี เพศสัมพันธ์ร้อยละ 95 ภายหลังการดื่มสุราจะมี เพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 65 วิถีทัศน์เป็นสื่อที่มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึทางเพศร้อยละ 67.6 และปัจจัย เอื้ออำนวย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเข้าไปเที่ยวในสถานเริงรมณ์ หรือบริการทางเพศถึงร้อยละ 61.3

คารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาผู้ใหญ่อายุ 12-24 ปี จำนวน 400 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ร้อยละ 33.30 อายุต่ำสุดของการ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 11 ปี และอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 16.22 ปี ปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ ภูมิฐานะ ความเคร่งครัดใน พุทธศาสนา ทศนคติต่อความรัก ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้ผลการมี เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ลักษณะที่พึงอาศัย การเที่ยวสถานเริงรมณ์ การใช้สิ่งเสพติด การมีนัดกับ เพศตรงข้าม การจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิง ความอิสระในการเลี้ยงดู ความคิดเห็นของเพื่อน เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ลักษณะพฤติกรรมกลุ่มเพื่อนเที่ยว การเปิดรับข่าวสาร สื่อข้อมูลในเรื่องเพศ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ ลักษณะ อาชีพ และการอบรมสั่งสอนในเรื่องเพศ

จิราวรรณ แทนวัฒนกุล (2544) วิทยุ: กรณีศึกษาวัยรุ่นของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาค อีสาน นักเรียนชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเพศศึกษา ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2542 จำนวน 60 คน อายุเฉลี่ยประสบการณ์ทางเพศในด้านการมีความรักครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างชายและหญิง คือ 13.45 ปี และ 15.35 ปี ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 75.0 เคยมีนัดเมื่ออายุ 16-17 ปี กลุ่มตัวอย่างหญิงร้อยละ 30.0 เคยมีนัดเมื่ออายุ 18-19 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าการถูกเนื้อ ต้องตัวเป็นสิ่งปกติของคนรักกัน กลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 20.0 เคยมีเพศสัมพันธ์ และ ร้อยละ 83.33 มีเพศสัมพันธ์ กับนักเรียนหญิงด้วยกัน (กลุ่มตัวอย่างหญิงไม่เคยมีเพศสัมพันธ์) กลุ่มตัวอย่างชายทั้งหมดเห็นว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งปกติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างหญิง เห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้ใช้วิธี คุมกำเนิด แต่ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเลือกที่จะใช้ถุงยางอนามัยเหตุผลเพื่อป้องกันโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ ในด้านเลือกคู่ครองกลุ่มตัวอย่างชายจะเลือกแต่งงานกับหญิงบริสุทธิ์ กลุ่มตัวอย่างหญิงไม่ได้คาดหวังที่แต่งงานกับชายที่บริสุทธิ์ แต่จะเลือกคู่ครองที่มีความสามารถ และรักจริง

อนงค์ ชีระพันธุ์ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำนวน 400 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักเรียนร้อยละ 27.80 เคยมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเพื่อถ่ายทอดความสุขให้แก่กันและกัน ร้อยละ 49.80 เคยมีการจับมือถือนก ร้อยละ 32.30 มีการกอดจูบจูบได้กระตุ้นอารมณ์ให้แก่กัน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ อายุ รูปแบบการเลี้ยงดูอบรมในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ทศนคติต่อเรื่องเพศ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผล ต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น

ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ลักษณะที่พักอาศัย บุคคลที่ช่วยรื้อฟื้นพักอาศัยอยู่ด้วยความรู้เรื่องเพศ การตระหนักรู้ตนเองในเรื่องเพศ แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบ สัมพันธภาพในครอบครัว และการอบรมสั่งสอนในครอบครัว

6. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษา กับหลักศีลธรรมของพุทธศาสนาเถรวาท มีขั้นตอนดังนี้

1. เป็นการศึกษาข้อมูลด้านเอกสารที่เกี่ยวข้องประเด็นของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในสังคมปัจจุบัน และ ข้อมูลด้านศีลธรรมของพุทธศาสนาเถรวาทโดยจะเน้นไปที่ข้อที่ 3 ว่าด้วยกาเมสุ มิจุฉาราวาเรมณิ
2. ทำการศึกษาสัมภาษณ์นักศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษา จากการสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิดและการสัมภาษณ์ ในลักษณะของการพูดคุยแบบเป็นกันเอง และส่วนใหญ่ผู้วิจัยมักจะทำการศึกษาสัมภาษณ์แบบรายกลุ่มมากกว่ารายบุคคลเนื่องจากการสัมภาษณ์ แบบรายกลุ่มจะมีความเครียดน้อยกว่ารายบุคคล ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษากล้าที่จะให้ข้อมูลมากขึ้นด้วย
3. ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการรวบรวมและนำผลการศึกษาจากการสร้างแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์โดยอิงจากข้อมูลด้านเอกสาร
4. เป็นขั้นตอนของการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางต่างๆ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา และข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป